

ការព្យាបាលសរុបគុណ — លេខបី

ការបំពាក់អំណាចដល់សារពុយាករណ៍៖

ដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់របស់ទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ

Jeff Pippenger

2023-08-08

យើងបានបញ្ចប់អត្ថបទមុនដោយកំណត់ថា ទេវតាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៤ សុទ្ធជាកម្លាំងសារមួយនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។ ទេវតាទីពីរ និងទេវតាទីបី គួរមានកំណត់ថាមាន «សន្តិភាពម្យ៉ាងម៉េច» មកជាមួយពួកគេ នៅពេលពួកគេចុះមកជាមួយនឹងសាររបស់ខ្លួន។ ទេវតានីមួយៗកំណត់ឱ្យសារមួយ ហើយការមកដល់នៃសារនីមួយៗ បង្កឱ្យមានឥទ្ធិពលមួយ។ ទេវតាទីមួយបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1798។ សារនោះគួរមានប្រើកត្យា ហើយមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះដល់ជិតមកដល់។ ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនោះបានបង្កើតអនុភាពបង្កប់ពីរបុរាណ។ នៅពេលទេវតាទីពីរមកដល់ សារអំពីការដួលរលំរបស់ពួកប្រូតេស្តង់គួរមានប្រើកត្យា ហើយមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ហើយមនុស្សស្រីរបុរាណគួរមានប្រើកត្យាឡើង។ នៅពេលសារនៃសម្បត្តិកាកសិករដ្ឋាភិបាលមកដល់ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 វាគួរមានប្រើកត្យានៅឯការប្រជុំដ៏ Exeter ហើយមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ហើយព្យាបាលចរិតរបុរាណគួរមានប្រើកត្យាឡើង។ នៅពេលទេវតាទីបីមកដល់ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 សាររបស់ទេវតាទីបី និងអ្វីៗទាំងអស់ដល់កំណត់ឱ្យ សារគួរមានប្រើកត្យា ហើយមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ហើយមនុស្សស្រីរបុរាណគួរមានប្រើកត្យាឡើង។

លក្ខខណៈមួយទៀតដែលអាចរកឃើញនៅក្នុងទេវតាទាំងឡាយ ទាក់ទងនឹងការប្រទានអំណាចដល់សាររបស់ទេវតា។ សាររបស់ទេវតាទីពីរ គួរមានប្រទានអំណាចដោយសារនៃសម្បត្តិកាកសិករដ្ឋាភិបាល ដូចដែលអត្ថបទមុនបានបង្ហាញ ប៉ុន្តែសម្បត្តិកាកសិករដ្ឋាភិបាលមិនគួរមានកំណត់ដោយទេវតាមួយទេ វាគួរមានកំណត់ដោយទេវតាជាច្រើន។ បុរាណវិទូសាស្ត្រដ៏ល្បីល្បាញនិងទេវតាទីពីរ និងសម្បត្តិកាកសិករដ្ឋាភិបាល បង្ហាញថា សាររបស់ទេវតាទីពីរគួរមានប្រទានអំណាចនៅពេល ដល់សម្បត្តិកាកសិករដ្ឋាភិបាលបានចូលរួមជាមួយវា។ ក្នុងសង្ខេបនៃនោះ យើងគួរមានប្រាប់ថា៖

«ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទាំងឡាយប្រញាប់ប្រញាល់ទៅមកនៅស្ថានសួគ៌។
ពួកគេកំពុងចុះមកជន់ដី ហើយបន្ទាប់មកក៏ឡើងគូរឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ
ដើម្បីប្រាប់សម្រាប់ការសម្រេចបំពេញនូវតួនាទីការណ៍សំខាន់មួយ។ បន្ទាប់មក
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពមួយទៀត
ដល់គួរមានចាត់តាំងឱ្យចុះមកជន់ដី ហើយរួមសំឡេងរបស់ខ្លួនជាមួយទេវតាទីបី
ហើយផ្តល់អំណាច និងកម្មវិធីដល់សាររបស់វា។ អំណាច និងសិរីល្អយ៉ាងធំធេង
គួរមានប្រទានដល់ទេវតានោះ ហើយនៅពេលវាចុះមក
ជន់ដីក៏គួរមានបំភ្លឺដោយសិរីល្អរបស់វា។ ពន្លឺដ៏ល្អនៅមុខ
និងតាមក្រោយទេវតានោះ បានផ្សព្វផ្សាយទៅគ្រប់ទីកន្លែង»

ខណៈដែលវាស្រីកេឡើងយ៉ាងខ្ពស់ ដោយសំឡេងដ៏មាំមួនថា ហាប៊ីឡូនដ៏ធំបានរលំហើយ
បានរលំហើយ ហើយបានរលំយ៉ាងណាដែលនាំទៅនឹងការកុសលទាំងឡាយ
និងជាទីយ៉ូហាននវិញញាណអស់ទាំងអស់ និងជាទីនៃបែកស៊ីម៉ង់សុភាគ
និងគួរឲ្យស្តេចខ្មែរម្នាក់បុរាណទេ។ សារអំពីការរលំរបស់ហាប៊ីឡូន
ដូចដែលបានប្រកាសដោយទេវតាទីពីរ គួរឲ្យប្រកាសឡើងវិញ
ដោយបន្តថ្លែងការខូចកុសលទាំងឡាយដែលបានចូលមកក្នុងពួកជំនុំតាំងពីឆ្នាំ
1844 មក។ កិច្ចការរបស់ទេវតានេះមកដល់នូវពេលដ៏គួរឲ្យរំភើប
ហើយចូលរួមក្នុងកិច្ចការដ៏ធំធេងក្នុងរយៈពេលនៃសាររបស់ទេវតាទីបី
ខណៈដែលវាកំពុងរីកចម្រើនទៅជាសម្បត្តិខ្ពស់។
ហើយបុរាណប្រាសាទរបស់ព្រះគួរឲ្យបានរៀបចំសមស្របគ្រប់ទីកន្លែង
ដើម្បីបិទបាំងមាត់ក្នុងមាត់នៃការល្អប្រសើរ ដែលពួកគេនឹងជួបប្រទះក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
ខ្សែបន្ទាត់បញ្ជាក់ពីដំណើរការស្ថិតនៅលើពួកគេ
ហើយពួកគេបានរួមគ្នាប្រកាសសារនោះ
ហើយបានប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបីដោយឥតភ័យខ្លាច
និងដោយអំណាចដ៏ខ្ពស់ក្នុងកុលា។»

«ពួកទេវតាគួរឲ្យបានចាត់ទុកថាជួយទេវតាដ៏មានឫទ្ធភាព ដែលមកពីស្ថានសួគ៌
ហើយខ្សែបន្ទាត់ឡើងជាច្រើន ដែលហាក់ដូចជាបន្តលើឡើងគ្រប់ទីកន្លែងថា
"ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសុគតរបស់យើងអើយ
ដើម្បីឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រយុទ្ធសាស្ត្រយុទ្ធសាស្ត្ររបស់នាង
ហើយមិនទទួលបានគ្រោះការប្រឈមនឹងដៃ
ដុបិតអំពីហាប៊ីឡូនបានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ហើយ
ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពីទីច្បាប់របស់នាងហើយ"។
សារនេះហាក់ដូចជាការបន្តថ្លែងទៅលើសារទីបី ហើយបានភ្ជាប់ជាមួយវា
ដូចជាសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យបានភ្ជាប់ជាមួយសាររបស់ទេវតាទីពីរ នៅឆ្នាំ 1844
ដដែល។ សិរីល្អអរម្ភរបស់ព្រះបានសណ្តូកលើពួកបរិសុទ្ធដែលអត់ធ្មត់ និងរង់ចាំ
ហើយពួកគេបានប្រកាសការព្រមានដ៏ឡើងក្នុងក្រុមហើយដោយមិនភ័យខ្លាច
ប្រកាសពីការផ្តាច់ចុះរបស់ហាប៊ីឡូន
ហើយអំពាវនាវដល់បុរាណសុគតរបស់ព្រះឲ្យចេញពីនាងមក
ដើម្បីឲ្យពួកគេបានរួមគ្នាប្រកាសសកម្មភាពដ៏គួរឲ្យខ្លាចរបស់នាង»។ Spiritual Gifts,
volume 1, 193, 194.

សម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាស្រ័យបានភ្ជាប់ជាមួយទេវតាទីពីរ ហើយទេវតាទីពីររំលឹក៖ ជំពូក 18
ក៏ភ្ជាប់ជាមួយទេវតាទីបីដែរ ហើយនូវពេលដែលគាត់ភ្ជាប់ជាមួយទេវតាទីបី
នោះគាត់កំពុងតែរំលឹកការភ្ជាប់ឡើងវិញនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ និងទេវតាទីពីរ
នូវដើមកំណើតនៃអោដរនេទីសម័យ។ ដោយផ្អែកលើសាក្សីពីររូប គឺទេវតាទីពីរ
និងទេវតាទីបី សាររបស់ទេវតាទីមួយៗសុទ្ធជាមោទនសារបន្ទាប់បន្តសំបូរ
ដែលផ្តល់អំណាចដល់វា។ សាក្សីទាំងពីរនេះបង្ហាញថា
នៅពេលសាររបស់ទេវតាទីមួយបានមកដល់ក្នុងបុរាណសុគត
គួរតែមានចំណុចមួយបន្ទាប់ពីនោះ៖
ដែលសារនោះគួរឲ្យបានផ្តល់អំណាចដោយសារបន្ទាប់បន្តសំបូរ។ ជាក់ស្តែង
នេះក៏ពិតសម្រាប់ទេវតាទីមួយផងដែរ។
នៅក្នុងកថាខណ្ឌឧទ្ទិសដល់អត្ថបទរវាងដៃយើងទើបតែបានលើកមកនេះ សិរីល្អ
វាយតម្លៃកំណត់លក្ខខណៈដូចគ្នានេះដល់ទេវតាទីមួយ

ដូចដែលយ៉ូហានបានប្រគល់ឲ្យទេវតានិរិយៈ ជំពូក 18 នៅពេលនាងមានបុរសសន្តិចៈ
«ខ្ញុំគួរឲ្យមានបុរសប្រាកដថា បេសកកម្មរបស់គាត់គឺបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីលុះអស់គាត់
ហើយពុំមានមនុស្សអំពីព្រះពិរោធរបស់ព្រះដែលកំពុងមកដល់»។ ជាក់ច្បាស់ណាស់
នៅក្នុងអត្ថបទនេះ នាងកំពុងសំដៅទៅលើទេវតាទីមួយ។

សាររបស់ទេវតាទីមួយបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1798
ហើយបន្ទាប់មកវាគួរឲ្យមានអំណាចនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
នៅពេលដែលអធិបតីយុត្តាធិការរបស់អូតូម៉ង់បានបញ្ជូនប្រាំ នៅចំណុចនោះ
ទេវតាមានឥទ្ធិពលនិរិយៈ 10 បានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយដាក់ជើងមួយលើដី
និងមួយលើសមុទ្រ។ គាត់កំណត់ឲ្យការប្រទានអំណាចដល់ទេវតាទីមួយ ហើយនេះគឺជាអំឡុង
កំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការរបស់ទេវតាទីមួយថាជាភិក្ខុការដូចគ្នានឹងទេវតានិរិយៈ
18។ ទាំងពីរគួរបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីលុះអស់ពួកគេ ប៉ុន្តែទេវតានិរិយៈ 18
ចូលរួមជាមួយទេវតាទីបី
ដូចជាការស្រុកហៅពាក់កណ្តាលអធិបតីយុត្តាធិការចូលរួមជាមួយទេវតាទីពីរ
ហើយដូចជាទេវតាដែលបានចុះមកក្នុងនិរិយៈ 10 បានចូលរួមជាមួយទេវតាទីមួយ។

ដូចនេះ នៅពេលទេវតាទីមួយមកដល់ សារមួយគួរឲ្យមានបើកគ្នា
ហើយវាបានបង្កកកិត្តិយសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។
នៅពេលសាររបស់ទេវតាទីមួយគួរឲ្យមានអំណាចដោយទេវតានិរិយៈ ១០ នោះ
ទេវតានោះកាន់ស្បែកនៅតូចមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់
ហើយបានបង្កគាប់ឲ្យយ៉ូហានបរិភោគវា ដោយបញ្ជាក់ថា គាត់បាននាំសារមួយមក
បើកគ្នា។ ហើយវាបានបង្កកកិត្តិយសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។ នៅពេលទេវតាទីពីរ
គឺសម្រុកកណ្តាលអធិបតីយុត្តាធិការ និងទេវតាទីបី មកដល់ នោះក៏មានសារមួយគួរឲ្យមានបើកគ្នា
ដែលបានសាកល្បង ហើយបង្កកកិត្តិយសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។

វត្ថុអត្ថបទដែលយើងកំពុងពិចារណា បញ្ជាក់យ៉ាងខ្លាំង
ដោយប្រៀបធៀបបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទជាមួយនឹងបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់ពួក
Millerites ថា
ដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រ
Millerite ក៏បានកើតឡើងផងដែរ នៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាចុងបញ្ចប់នៃអំណាចរបស់ពួកគេ។ បើដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មួយបាន
កើតឡើងនៅដើមកំណើតនៃអំណាចរបស់ពួកគេ
និងនៅចុងបញ្ចប់នៃអំណាចរបស់ពួកគេ នោះក៏នឹងមានដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់
មួយនៅចុងបញ្ចប់នៃអំណាចរបស់ពួកគេផងដែរ
ដូចដែលមាននៅដើមកំណើតនៃអំណាចរបស់ពួកគេ។

នៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រមីឡិយ៉ា ៣ នេះនឹងកំណត់ឲ្យការបើកគ្នាចេញចំនួនប្រាំ
ដែលបានសាកល្បង ហើយបង្កកកិត្តិយសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798
រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ អត្ថបទនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា
បុរសនិរិយៈអនុកបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងមួយ
អនុកនឹងមិនអាចជាប់ការសាកល្បងបន្ទាប់បានទេ
ពីព្រោះអនុកនឹងមិនស្ម័គ្រចិត្តយោមផង។ ក៏ដូចជាច្បាស់ផងដែរថា
នៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដំណើរការនៃការសាកល្បងនោះបានបញ្ចប់ដោយបុរស
ជននៃចេកុតិសញ្ញាដែលគួរឲ្យមានជូរស័កស័រសើសពីមុន

សុចិត្តនៃក្នុងសចកុតិដ៏តទាំងស្រុងទាក់ទងនឹងផែនការនៃសចកុតិសង្គត្តរោះ។
ដានីយ៍លែ និងយ៉ូហាន
គំណាងឲ្យអនុកទាំងឡាយដល់ស្ថាប័នព្រះស្រីរបស់ព្រះពីខាងក្រោយពួកគេ
គឺជាអនុកដល់ឈានឆ្ងល់កាត់ដំណើរការសាកលបងជាបន្តបន្ទាប់ ដល់ទាមទារឲ្យមានការ
សិរីលាភអង្គកេងចោលបុគ្គលមុនាក់ៗចំពោះសចកុតិពិតមិនមែនមួយៗ
ដល់គ្រូបងប្រឹក្សាចង្ហែ។

សង្ឃរក្សាដានីយ៍លែ និងវិរាណៈ គឺជាសង្ឃរក្សាតម្លៃយ ហើយដានីយ៍លែ និងយ៉ូហាន
គឺជាសាក្សីពីរូបនៃសង្ឃរក្សាតម្លៃយនោះ។ សាក្សីមួយរូបជាការចាប់ផ្តើមនៃសង្ឃរក្សា
ហើយសាក្សីមួយទៀតជាចុងបញ្ចប់នៃសង្ឃរក្សា។
សាក្សីទាំងពីរមានរងទុក្ខខន្ធសចកុតិស្ថាប័ន និងការរស់ឡើងវិញក្នុងន័យនិមិត្តរូប;
មួយរូបគឺសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើនដោយនគរមន្ទេ-ព័រស (ជានិមិត្តរូបនៃសហរដ្ឋអាមេរិក)
ហើយមួយរូបទៀតគឺសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើនដោយរួម (ជានិមិត្តរូបនៃអំណាចសម្តេចហ្វាប)
យ៉ូហានកំពុងសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើន ពីព្រោះគាត់ជាអនុករក្សាសាច់ស្របប្រទេស ដោយសរុបគ្នា
នឹងដានីយ៍លែដល់សង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើនព្រោះមានបដិសេធមិនផ្តល់សេចក្តីបង្កើតបង្កើន
គំរប់សំខ្លួន។ រួមគ្នា ពួកគេគឺជាអនុកទាំងឡាយនៃចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
ដល់សង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើន ពីព្រោះមានបដិសេធមិនទទួលយកការផ្សាយបង្កើតផ្សេងៗ
ជំនួសផ្សេងៗស្របប្រទេសនៃបុរាណ។

បុរាណដល់ដានីយ៍លែ និងយ៉ូហានគំណាងឲ្យ គឺជាអនុកដល់សង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើន
ឬនឹងសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើន ពីព្រោះនៃពេលដានីយ៍លែសង្ឃរក្សាដាក់ចូលក្នុងរូងគោ
ដោយសារមិនគោរពតាម «ក្រឹត្យ» របស់សុតចេ នោះសុតចេមានបង្កើតបង្កើន
ដើម្បីកុំឲ្យគោលបំណងនោះសង្ឃរក្សាផ្តល់សេចក្តីបង្កើតបង្កើន។
ដានីយ៍លែសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើនសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច ពីព្រោះក្រឹត្យរបស់សុតចេ
និងអំណាចនៃភារកិច្ចរបស់ពួកគេផងដែរ មិនអាចសង្ឃរក្សាផ្តល់សេចក្តីបង្កើតបង្កើន
សរុបតាមច្បាប់របស់ជនមានឌី និងព័រស។ គ្រូរបស់សុតចេសង្ឃរក្សាដាក់លើមួយ
ហើយទ្វារសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើន។ ទ្វារនោះសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើនពេលចាប់ផ្តើមនៃអំណាចមកដល់
ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចប្រឹក្សាទ្វារនោះមានទេ ដូចជាទ្វារសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើននៃថ្ងៃ 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដដែរ។ នេះគឺជាសាមញ្ញមួយនៃសារៈសំខាន់ក្នុងការពិចារណា មិនគួររឹតតែ
ព្រឹត្តិការណ៍ពុទ្ធសាសនាដល់សង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើននៃក្នុងព្រះបន្ទូលពុទ្ធសាសនាបុរាណនោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងសារៈសំខាន់នៃការអនុវត្តកាលៈទេសៈផ្សេងៗហោរា
នៃពេលលោកសង្ឃរក្សាបង្កើតបង្កើននៃក្នុងដំណើររឿងនោះផងដែរ។

ទោះជាយ៉ាងណា នេះគឺជាក្រុមបង្កើតបង្កើនព្រឹត្តិការណ៍នៃការពិចារណាដើម (សង្ឃរក្សាដានីយ៍លែ)
ជាមួយនឹងចុងបញ្ចប់ (សង្ឃរក្សាវិរាណៈ) រួមគ្នា ជាសាក្សីពីរនៃនាយកមួយ
ពីព្រោះការបង្កើតឲ្យមានដាក់លាក់នូវសចកុតិពិតតាមព្រះគម្ពីរ សង្ឃរក្សាសាក្សីពីរ
ទាំងពីរគឺការណ៍ដល់ឈានទៅទុកជាមុន និងក្រុមបង្កើតបង្កើនព្រឹត្តិការណ៍របស់ពួកហោរា
ដល់ទាក់ទងនឹងទំនាយនោះ សុទ្ធសឹងតែមានទទួលការបំផុសគំនិតពីព្រះ។

បទគម្ពីរទាំងអស់សង្ឃរក្សាបុរាណដោយការបំផុសគំនិតពីព្រះ
ហើយមានបុរាណដ៏សម្រាប់សចកុតិបង្កើន សម្រាប់ការស្តីបន្ទទោស
សម្រាប់ការកែតម្រូវ និងសម្រាប់ការបង្កើនក្នុងសចកុតិសុចរិត
ដើម្បីឲ្យមនុស្សសរុបស្រស់ព្រះមានគ្រប់លក្ខណ៍
ហើយសង្ឃរក្សាបំពាក់យ៉ាងពេញលេញសម្រាប់អំពើល្អអគ្រប់យ៉ាង។ ២ ជំហ្លុះ ៣:១៦, ១៧។

បើព្រឹត្តិការណ៍ដដែលព្រះគម្ពីរមានទាយទុកជាមុនកំពុងតែជារូបភាពបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ នោះរូបភាពនៃហោរា និងបរិបទផ្សិតគាត់ នៅពេលដល់គាត់ទទួលបានហើយផ្លូវបន្ទាប់អំពីការទាយទុកជាមុននោះ៖

ក៏ជារូបភាពបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃលោកិយដង្កែ។ ដូចនេះ នៅពេលដល់បរិបទផ្សិត និងសកម្មភាពរបស់ហោរាមុនគាត់ គួរមានបង្ហាញជានិមិត្តរូបតាមបែបហោរាគាត់—ហោរានោះគឺជារូបភាពតំណាងឲ្យបុរាណសុត្ររបស់ព្រះនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។

ដោយមានការយល់ដឹងនេះជាមូលដ្ឋាន នៅពេលដល់យើងនាំខ្លួនបែនទាក់នៃការទាយទុកជាមុនអំពីអលើយ៉ាបស់ម៉ាឡាគី មកភ្ជាប់ជាមួយនឹងខ្លួនបែនទាក់នៃវិវរណៈ ជំពូក ១៤ និង ១៨ នោះវាទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែផ្តើមបន្ទាប់អំពីបុរាណសុត្រនៃសារព្រះមានចុងក្រោយ—ប៉ុន្តែស្រែកខ្លឹមភាពរបស់វាមានពីរផ្ទុកក៏។

សារនោះរួមមានព្រឹត្តិការណ៍ដដែលមានទាយទុកជាមុន ដល់សូចិត្តនៃខាងក្រៅបុរាណជនរបស់ព្រះ ហើយសក្ខីកម្មមុនីពីររួមមានបទពិសោធន៍របស់ហោរា ក្នុងពេលទទួល និងបុរាណសារនោះ។ គំនិតព្យាយាមអំពីបន្ទាត់ព្យាយាមពីរ ដល់តំណាងឲ្យផ្ទុកខាងក្រៅ និងផ្ទុកខាងក្នុង នៃបុរាណសុត្រដដែលនោះ គួរមានទទួលស្គាល់ និងកត់ត្រាជាសាធារណៈដោយអ្នកគ្រូសត្វរាជនៃអាឌុល្លេនីម។ តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ ឧទាហរណ៍បុរាណសុត្រប្រាប់លាស់នៃការអនុវត្តនេះដោយអ្នកគ្រូសត្វរាជ គឺនៅពេលពួកគេកំណត់ថា ក្រុមជំនុំទាំងបួនពីរនៃក្នុងវិវរណៈ និងត្រូវទាំងបួនពីរនៃក្នុងវិវរណៈ គឺជាបុរាណសុត្រសុបិនបុរាណ ដល់បង្ហាញបុរាណសុត្រខាងក្នុង និងខាងក្រៅរបស់ក្រុមជំនុំ។ ត្រូវទាំងនោះតំណាងឲ្យបុរាណសុត្រខាងក្រៅ ហើយក្រុមជំនុំទាំងនោះតំណាងឲ្យបុរាណសុត្រខាងក្នុង។

សាររបស់អលើយ៉ានៅក្នុងម៉ាឡាគី សារនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បួន និងជំពូកទីដប់បួនបំប៉ន កំណត់អត្តសញ្ញាណសារព្រះមានចុងក្រោយដូចគ្នា ដល់ក៏គួរមានហៅថា «វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» នៅក្នុងជំពូកទីមួយនៃវិវរណៈផងដែរ។ នៅក្នុងជំពូកទីមួយ ព្រះជាព្រះបិតាមានបុរាណសារនោះដល់ព្រះគ្រីស្ទ បន្ទាប់មកព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណសាររាល់ការព្រឹល បន្ទាប់មកការព្រឹលមានបុរាណសាររាល់យ៉ូហាន ហើយបន្ទាប់មកយ៉ូហានមានផ្សព្វផ្សាយនៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។ សាររបស់អលើយ៉ា ក៏ដូចជាសារទាំងឡាយដល់គួរមានតំណាងនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ ទីដប់បួន និងទីដប់បួនបំប៉ន គឺជាសារតម្លៃដដែលពិតប្រាកដ។

ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកហោរា ក៏សូចិត្តនៃក្រៅមការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកហោរាផងដែរ។ ដូចព្រះមិនមែនជាអ្នកនាំឲ្យកើតមានភាពច្របូកច្របល់ឡើយ ប៉ុន្តែជាព្រះនៃសេចក្តីសុខសានុត ដូចជានៅក្នុងគ្រប់ពួកជំនុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ១ កូរិនថូស ១៤:៣២, ៣៣។

វាតែងតែជាសារដដែលជានិច្ច ពីព្រោះ «ហោរាសូចិត្តនៃក្រៅមហោរា»។ ពាក្យដដែលមានបកប្រែថា «សូចិត្តនៃក្រៅម» ក្នុងខាងនោះ មានន័យថា «ដាក់ឲ្យសូចិត្តក្រៅម; ដោយន័យបញ្ចូលស គឺស្តាប់បង្គាប់» – សូចិត្តនៃក្រៅមការស្តាប់បង្គាប់ (ស្តាប់បង្គាប់), ដាក់ឲ្យសូចិត្តក្រៅម, បង្កករាបឲ្យសូចិត្តក្រៅម, (សូចិត្ត, ផ្ទុកឲ្យសូចិត្ត) នៅក្រៅម (ចំពោះ, ដល់), សូចិត្ត

(ឱយសុចិត) នៅក្នុងការចុះចូល (ចំពោះ, ក្រោម), ចុះចូលខ្លួនដល់»។
ហោរាទាំងអស់សរុបគ្នានឹងគ្មានវិញ្ញាណក្ខណ៍
ហើយសុចិតនៅក្នុងការចុះចូលចំពោះគ្មានវិញ្ញាណក្ខណ៍ បើមិនដូច្នោះទេ
សារដល់ពួកគេហេតុផលនឹងបង្កកើតឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់។

គ្រប់រូបភាពពុទ្ធករណ៍ទាំងអស់នៃសារពុទ្ធមានចុងក្រោយ កំណត់ឱ្យសារតម្លៃដដែល។
ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបំណងថា អស់អ្នកដដែលគួរឲ្យចាត់ទុកថាជា «អ្នកមានបុរាណជញ្ញា»
ក្នុងរឿងបុរាណបុរាណដូចអំពីព្រហ្មចារិដបំណាក់ ដល់គ្រូបាទហោរាថាជា
«អ្នកមានបុរាណជញ្ញា» ដល់ «យល់ដឹង» អំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
នៅពេលដែលសៀវភៅដានីយ៍ដែលគួរឲ្យបរិភោគ; ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះហឫទ័យឱ្យ
«អ្នកមានបុរាណជញ្ញា» ទទួលស្គាល់សារពិសេសនោះ នៅពេលគួរឲ្យបរិភោគ។
ការទទួលស្គាល់នោះ គួរឲ្យសម្រេចដោយអនុវត្តវិធីសាស្ត្រនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ
ដែលគួរឲ្យបរិភោគកំណត់សម្គាល់យ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរផ្ទាល់។
វិធីសាស្ត្រនោះគួរឲ្យបរិភោគអនុវត្តសរុបតាម អសោយា ជំពូក ២៨
តាមរយៈដំណើរការនៃការនាំខ្លួនបែនទាត់ពុទ្ធករណ៍ផ្សេងៗ
ដែលនិយាយអំពីបុរាណបទព្រះគម្ពីរមួយ មកដាក់សរុបគ្នានូវវិញ្ញាណក្ខណ៍
ដើម្បីបង្កកើតព្រឹត្តិការណ៍ពុទ្ធករណ៍ដល់ត្រឹមត្រូវ។

ឧញ្ញសូមអង្វរឱ្យលោកអ្នកមានការអត់ធ្មត់
ខណៈដែលយើងបញ្ចប់អត្ថបទនេះត្រឹមនេះ
ហើយនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។